

opusdei.org

Msgr. Ocariz: "Opus Dei finns där du är".

Mgr Fernando Ocariz pastorala resa fortsätter i olika städer i Mexiko: Aguascalientes, Guadalajara, Monterrey och Mexico City. Vi informerar om hans ankomst till Montefalco.

2022-11-10

Måndag den 7 november

Prelaten från Opus Dei reste till Montefalco, ett kursgård i delstaten Morelos, söder om huvudstaden, där han anlände strax före lunchtid.

Där tog han emot olika grupper av människor. Paty berättade för honom om sin brorsdotter som är fyra år gammal och lider av en allvarlig sjukdom. Hon är mycket intresserad av att lära sig mer om den katolska tron och är mycket from. Msgr. Ocariz sade att exemplet med denna unga flicka kan hjälpa till att reflektera över andlig barnskap och överlåtelse till Gud: "Ha tillit till Herren, samma tillit som ni hade till er far och mor".

De förklarade också för prelaten att en församling i ett avlägset område har kunnat köpa stora ciboria av ädelmetall tack vare en insamling från alla grannar. Den person som förklarade detta initiativ frågade don Fernando när Verket skulle nå områden som ligger så långt från huvudstäderna: "Där du är", svarade han, "finns Verket. Men vi kommer att utveckla mer, om ni är trogna".

Söndag 6 november

På morgonen hölls en allmän möte i Arena Monterrey. Människor kom från norra Mexiko, södra USA och till och med från vissa centralamerikanska länder.

Först och främst bad biskop Ocariz om böner för påve Franciskus. Han påminde också om vikten av att ha en tro på bön och att älska Herren mycket för att kunna identifiera sig med honom.

Vissa personer ville dela med sig av sina intryck, ställa frågor och berätta många anekdoter: från utbildningsinitiativ med de mest fattiga till kirurgiska ingrepp, liksom främjare av vördnad till Guds moder genom matachiner och projektet "Vår Fru överallt". "Man kan alltid älska Vår Fru mer. Hon ser på oss med kärlek och vi måste svara på den blicken", sade prelaten.

Under denna katekes diskuterades många ämnen: vikten av dygder i barnens utbildning, återupptäckten av vänskap, hopp inför motgångar och den tacksamhet vi bör ha gentemot invandrare som stärker vårt samhälle.

Opus Deis prelat fokuserade särskilt på den möjlighet som lidandet erbjuder när det dyker upp i livet för att stärka tron, så länge vi upplever det förenade med Herrens kors.

Andra teman var behovet av att vara försiktig på sociala medier, värdet av celibat som en gåva från Gud och äktenskap.

Slutligen avslutade Don Fernando sammankomsten med att upprepa vikten av att be tillsammans för påven och bad om böner för hela kyrkan, för Verket och även för honom själv.

Lördag 5 november

Fernando Ocariz svarade på många unga mexikanska flickors frågor under ett möte: "Det är bra att känna till och studera sin tro, för att kunna älska Jesus Kristus mer, som kallar oss att identifiera oss med honom, för att bli lyckliga. Ur kunskapen kommer kärleken till den som kallar oss att vara *ipse Christus*, Kristus själv."

Luisa från Sinaloa frågade hur man bäst förbereder sig inför världsungdomsdagen i Lissabon. "Lyssna på och meditera över påvens ord. Och ha också mycket roligt!". Han fick också en lykta från staden Culiacán: "Det får mig att tänka att vi alla måste vara tända lyktor, för att ge ljus till andra och för att lysa upp deras liv."

Karina berättade hur hon upptäckte sin kallelse till Verket som assisterande numerarie strax efter att 11 mexikanska kvinnor i Verket

hade dött i en bilolycka 2016. "För att följa sin kallelse", erinrade prelaten, "är det nödvändigt att be, att be Herren om ljus och att be om råd. Det viktiga är att inte tänka på vad som är lättare och vad som är svårare; alla kallelser är lätta och alla kallelser är svåra. Det är lätt med Guds nåd och det är svårt eftersom de alla innebär en ansträngning. Celibatet är en stor gåva från Gud som ger oss förmågan att älska mycket."

Lilly, Paula och Lucia spelade ett stycke på traversflöjt. Det fanns också en fråga om hur vi kan ta hand om vår tro och vara konsekventa: "Tron är en gåva från Gud. Inför vissa miljöer som motsätter sig den kristna läran ska vi först och främst inte vara rädda, utan behålla lugnet och samtidigt vara försiktiga. Den första försiktigheten är att be Gud om hjälp. Apostlarna själva, som

hade Jesus närvarande, bad honom: 'Herre, öka vår tro'."

Teamet på @opusdeitips, ett Instagramkonto som publicerar innehåll om Josemarías budskap, frågade hur man kan förmedla den gudomliga barnskapet till unga människor. "Det innehåll som du skapar och som förklarar vad det gudomliga barnskapet är, är redan en stor hjälp. Dela sedan erfarenheten av glädjen över att veta att du är Guds barn med dina nära och kära.

I slutet vände sig prelaten till dem alla: "Jag räknar med er. Ni kan inte begränsa er till att ta emot kristen utbildning, utan ni gör också Verket tillsammans med oss".

Fredag den 4 november

Efter att ha firat mässan i Liceo-skolan i Monterrey, som besöktes av många familjer, talade msgr. Ocariz

med en grupp kvinnor. Maru – en tandläkare – berättade några anekdoter från sitt yrke och Sofi talade om de vänner hon har fått på universitetet. Några av dem, som kom från det närliggande USA, bad honom om förböner för det apostoliska arbetet i det landet. Prelaten påminde dem om att man inom Opus Dei känner sig hemma i vilket land man än befinner sig, "om vi ser till att det råder en familjär atmosfär och att vi behandlar varandra välvilligt".

På eftermiddagen tog han emot en grupp ungdomar som deltar i den kristna utbildning som erbjuds på olika Opus Dei-center i norra Mexiko. Ungdomarna kom från Hermosillo, Culiacán, Chihuahua, Torreón och Monterrey. De talade om ämnen som tro, apostolat, kallelse, motgångar, glädje, hopp och andra frågor och bekymmer som ungdomarna

presenterade med anekdoter och frågor.

Don Fernando uppmuntrade dem att inte tröttna på att fördjupa sin utbildning och att delta aktivt, inte bara som en som får en lektion, utan att leta efter hur den katolska trons läror kan översättas till deras egna liv och hur de kan införliva dem i sitt dagliga liv och sina personliga drömmar.

Pablo var den förste som talade och berättade hur ankomsten av en bror med cerebral pares har hjälpt honom och hans familj att älska varandra mer och vara mer generösa. "På något sätt", berättade prelaten, "är Guds kärlek närvarande där, och den har tjänat till något mycket viktigt: familjens förening och generositet. Ibland är dessa saker som kan uppfattas som en olycka i själva verket en välsignelse från Gud, även

om det inte alltid är så lätt att se det på det sättet."

Eugene frågade sedan: "Hur övervinner vi rädslan för svårigheter?" "Roten till vår trygghet finns alltid i Gud", svarade don Fernando, "för vi är aldrig långt ifrån Guds hand, aldrig utlämnade åt vår öde." Han citerade också den helige Paulus ord: "Om Gud är med oss, vem kan då vara emot oss? Ofta behöver vi mer tro, vi behöver be Herren att öka vår tro."

En annan ung man från Monterrey, som hette Eugenio, kunde berätta för prelaten hur han kom närmare och återupptäckte Gud tack vare den katekes och de aktiviteter som han har funnit i Sillares, ett Opus Deis centrum. "Utbildning", svarade msgr. Ocariz, "syftar till att varje person ska identifiera sig med Jesus Kristus. Vi behöver ta emot den inte bara för att få mer eller mindre intressant

information, utan för att den ska hjälpa mig att lära känna Herren mer, att älska honom mer, att handla mer som han och att känna mer som han." Han förklarade också att Gud vill att vi alla ska bli helgon, men att det är upp till var och en av oss att upptäcka den konkreta plan som Gud har i åtanke för var och en av oss.

Gerardo från Culiacán och José Pablo från Chihuahua frågade hur de skulle kunna föra sina vänner och bröder närmare Gud. "Låt dem se den glädje du känner när du strävar efter att leva ett äkta kristet liv. Be också mycket för dina vänner och fördjupa din vänskap."

Sergio, från Roda Club, frågade hur man kan skilja den mänskliga visionen från det som Gud vill inspirera oss till. "Tänk på din bön, prata med Gud, fråga honom. Och be om råd från den som kan hjälpa dig. Gud kommer att respektera din

frihet, men denna frihet får sin sanna mening när den alltid är inriktad på kärlek, kärlek till Gud och, genom Gud, kärlek till andra.

Före slutet fick några ungdomar från Monterrey tillfälle att sjunga "Corrido de Monterrey". Prelaten gav sin välsignelse till alla och uppmuntrade dem att vara trogna, glada och apostlar.

Torsdagen den 3 november

Den här dagen gick Don Fernando till Liceo-skolan i Monterrey, vars kristna utbildning anförtrotts prelaturen. Eleverna ställde ett antal frågor till honom. Behovet av att umgås med Jesus i tabernaklet och hålla honom sällskap nämndes flera gånger. Efter att några av dem sjungit en sång på gitarr uppmuntrade prelaten dem att alltid vara glada och att visa sin glädje genom att "alltid sjunga, även om det bara är inombords".

Onsdag 2 november

Den 2 november fortsatte prelaten sin rundresa i Mexiko. I Monterrey, i norra delen av landet, träffade han en grupp av sina döttrar på Los Pinos, ett center där många reträtter anordnas. Han började med att tala om att varje kristen måste vilja bli lite mer utbildad. Chayo och Mariana berättade några skämt och prelaten tog tillfället i akt att uppmuntra de närvarande att alltid ha ett gott sinne för humor. Ana Lucía frågade hur man kan odla djupa vänskapsrelationer: "Visa ett genuint intresse för varandra", sade biskop Ocariz, "och tänk alltid på bönens närhet.

Angie hälsade honom välkommen på Tarahumara, ett inhemskt språk, och bad honom komma tillbaka snart. En annan av de närvarande frågade vad som måste hända för att Opus Dei ska kunna vara mer närvarande i

Sierra Tarahumara. "Den helige Josemaría har alltid sagt att om vi vill bli mer måste vi bli bättre, och det börjar med dig, med ditt arbete, med din bön.

Edith berättade om sitt färska dop, sin första kommunion och sin konfirmation, och sjöng också en populär mexikansk sång, ackompanjerad av gitarr.

Interventionerna fortsatte. Innan han gick iväg påminde prelaten om att "vi inte tar farväl, eftersom vi alltid står varandra mycket nära".

Tisdagen den 1 november

Opus Deis prelat tillbringade en stor del av förmiddagen med att besöka sjuka och samtala med äkta par som främjar olika utbildningsinitiativ (Lar, Forsa och FAPACE). Han passade också på att besöka skolan Los Altos, där han kunde prata med några av eleverna.

Därefter hade han ett möte på Universidad Panamericana Campus Guadalajara med personer som arbetar i skolor, på universitetet och på Ipade Business School. Don Fernando nämnde många gånger vikten av det arbete som varje person utför i dessa institutioner. "Det arbete som universitetets rektor utför är inte bättre än det arbete som utförs av en person som bara håller en lektion i veckan, för, som den helige Josemaría brukade säga, det arbete som utförs med mer kärlek till Gud är bättre.

Måndag 31 oktober

På morgonen träffade Don Fernando en grupp av sina döttrar för att samtala om yrkesmässiga och apostoliska utmaningar bland sina arbetskamrater och andra vänner. På eftermiddagen for han till Jalisco för att be till vår Fru av Zapopán.

30 oktober

Under den andra dagen av sitt besök i Guadalajara höll prelaten ett möte med universitetsstudenter på Universidad Panamericana.

Álvaro gav msgr. Ocariz ett VM-album på uppdrag av alla ungdomar som går på Cauda-klubben, där man i stället för fotbollsspelare ser de ungdomar som kommer för att få kristen utbildning på klubben.

Álvaro berättade sedan om hur han har börjat katekesundervisning till små barn. Eftersom han inte visste om han klarade sig bra frågade han hur man förklarar Guds kärlek för en person som inte verkar intresserad. "Det beror på omständigheterna", sade prelaten, "det finns ingen magisk formel. Vad som alltid är nödvändigt är att stödja utbildningen med bön, med din bön. Ibland är det inte lätt att undervisa eftersom man inte känner den personen eller det barnet, men det är därför man ber den Helige Ande om gåvan att

kommunicera, man ber honom om ljus så att budskapet om tron kan nå dem."

Diego frågade sedan: "Hur kan vi veta vad det är som Gud kallar oss till?" Herrens vilja, svarade Don Fernando, visar sig vanligtvis inte på ett uppenbart sätt, "så det är mycket viktigt att be, att be om ljus och styrka för att fatta beslut. Ibland vet vi att han kallar oss, men vi vill inte följa honom". Prelaten talade om celibatet och kommenterade att det är en mycket stor gåva för dem som får denna kallelse: "Det apostoliska celibatet är en gåva av enorm kärlek till Gud och, genom Gud, till hela världen". Han sa att det skulle vara ett misstag att se celibatet som ett stort offer och påminde om de ord som Jesus många gånger riktar till sina apostlar i evangelierna: "Var inte rädda".

Mellan frågorna fanns det också tid för korta framträdanden: José Andrés, som bor i studenthemmet Altovalle, sjöng sången "Cuando Sale La Luna" (När månen går upp). Santiago gjorde ett trolleritrück som fick publikens applåder.

Poncho, en kille från Aguascalientes, och José María från San Luis Potosí ställde liknande frågor: Hur kan jag föra mina vänner närmare Gud? Opus Deis prelat talade om vikten av vänskap och bön i apostolat: "Det handlar om att veta hur man genom tillgivenhet och ömhet kan förmedla det man bär inom sig, vilket är den sanna glädjen i ens relation med Gud, som inte begränsar vårt liv utan mångdubblar lyckan. Han citerade den helige Josemaría och påminde om att "det som behövs för att uppnå lycka är inte ett bekvämt liv, utan ett hjärta som är kär".

Fredag den 28 oktober

Prelaten reste till Aguascalientes, en stad som ligger i den centrala Mexiko. Där hölls ett allmänt kateketiskt möte på San Marcos Convention Centre.

En av talarna var Francisco, som beskrev sig själv som "den yngsta mannen i rummet", trots att han är 105 år gammal. Hans dotter berättade om faderns stora hängivenhet till den heliga rosenkransen. Med hänvisning till denna kommentar uppmanade prelaten de närvarande att "be och vända sig till Maria med större hängivenhet".

Han påpekade också att den kristna andan inte kan påtvingas, "utan måste förmedlas, eftersom det är vad vi har på hjärtat: inte för att ge lektioner, utan för att förmedla den med glädje". Msgr. Ocariz talade också om vikten av den heliga mässan och uppmanade än en gång

alla att leva i nära förbindelse med påven och att be för honom.

En annan fråga kom från Gonzalo Quesada, en pappa från staden Querétaro som arbetar som eventarrangör, särskilt bröllop. Han sa att han utnyttjar dessa högtider för att uppmuntra framtida makar och förmedla erfarenheter som gör att de kan hålla ihop och växa i kärlek med tiden. Hon frågade prelaten hur hon skulle kunna hålla kontakten med Gud under hela dagen, och han rådde henne att tänka att Jesus väntar på henne i varje bönestund och i varje andakt, eftersom "han, i sin storhet, ville behöva vår tillgivenhet".

En annan person berättade om den hjälp som en vän hade fått tack vare den salige Alvaros förbön efter en bilolycka, och som nu är vid god hälsa. Msgr. Ocariz tackade Gud för denna bönhörelse och uppmanade

alla att ha tillit till bön och tro att han hör oss när vi ber honom om något: "Hans verkan är alltid effektiv, även om vi inte ser resultatet, eftersom bönerna inte går förlorade.

Michelle Raymond, prefekt för institutionen för konst och kultur vid Universidad Panamericana, berättade att hon hade arbetat tillsammans med studenterna med en musikal baserad på "Les Misérables"; några av de inblandade studenterna presenterade pjäsen "One more day".

Mötet fortsatte med en fråga om hur man kan leva kyskhet under förlovningen, och en flicka ville veta namnet på prelatens skyddsängel. Några unga kvinnor sjöng en sång på melodin "Pescador", som komponerats för påven Johannes Paulus II:s ankomst till Mexiko, och ändrade texten så att den anspelade på prelatens ankomst.

Mötet avslutades med ytterligare en sång: "Pelea de gallos", en emblematiske sång från Aguascalientes, som sjöngs av en lärarinna och en lärare från Universidad Panamericana, som ackompanjerades av en ung charro som dansade med lason till tonerna av musiken.

Torsdag den 27 oktober

På morgonen hälsade prelaten på några mexikanska familjer som passade på att gratulera honom på hans födelsedag, som sammanföll med hans första dag i Mexiko.

På eftermiddagen besökte han Guadalupebasilikan för att fira mässa [[länk till predikan på engelska](#)]. I sin predikan uppmanade han de närvarande att "inte tillåta pessimism eller modlöshet", utan att "stärka vårt mod genom tron på Guds hjälp, på hans närvaro i oss, genom att erkänna att vi är Guds

barn i Jesus Kristus, barn till en Gud som är kärlek och som vet allt och kan göra allt".

Han bad de många närvarande att hjälpa påven Franciskus och hela kyrkan med sina böner och påminde dem om att Mexiko, "som har fått så många välsignelser från Gud, har ett särskilt ansvar för att vara salt och ljus på alla fem kontinenter, med början i familjens hem och på arbetsplatserna".

I slutet av mässan sjöng alla närvarande "Morenita mía", som en påminnelse om det besök som den helige Josemaría Escrivá gjorde 1970 i den gamla basilikan i Guadalupe, där man också sjöng denna sång.

resa-som-borjar-vid-var-fru-av-
guadalupes-fotter/ (2026-03-23)